

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

11 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte: Timofti Vladimir

Judecătorii: Toma Nadejda și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Andronic Natalia și de către avocatul Poiată Boris în numele inculpatului Ciobanu Veaceslav, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2019, în cauza penală în privința lui

Ciobanu Veaceslav xxxxx, născut la xxxxx,
originar din xxxxx și domiciliat în xxxxx

Termenul de examinare:

Prima instanță: 02.12.2014 – 12.09.2017;

Instanța de apel: 26.12.2017 – 29.11.2019;

Instanța de recurs: 02.07.2020 – 11.11.2020.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi (sediul Central) din 12 septembrie 2017, Ciobanu Veaceslav a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Ciobanu Veaceslav a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Ciobanu Veaceslav a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Ciobanu Veaceslav a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 9 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Ciobanu Veaceslav a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (3) lit. e) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 13 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 84 Cod penal, prin concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, inculpatului Ciobanu Veaceslav i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 18 (optsprezece) ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

Solicitarea procurorului privind încasarea de la Ciobanu Veaceslav în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în mărime de 2045 (două mii patruzeci și cinci) lei, a fost respinsă.

2. În sentință, prima instanță a constatat că:

Ciobanu Veaceslav, la 06.04.2014, aproximativ la 03:00, acționând de comun acord cu Pădureț Nicolai, s-au deplasat în xxxxx, urmărind scopul pătrunderii și rămânerii ilegale în domiciliul lui Gheorghe Donciu, sub pretextul reglării unor neînțelegeri apărute cu acesta în timpul zilei de 05.04.2014, fără consimțământul stăpânului, aplicând violență activă asupra acestuia și a membrilor familiei lui, au intrat abuziv în locuință și la somația insistentă a lui Donciu Gheorghe și a celorlalți membri de familie de a o părăsi, ultimul amenințându-i cu răfuială fizică a refuzat.

Acțiunile inculpatului Ciobanu Veaceslav au fost încadrate în baza art. 179 alin (2) Cod penal, adică pătrunderea și rămânerea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia și refuzul de a-l părăsi la cererea ei, acțiuni săvârșite cu aplicarea violenței și cu amenințarea aplicării ei.

Tot el, la 06.04.2014, aproximativ la orele 03:15, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând în urma unei înțelegeri prealabile cu Pădureț Nicolai, au scos-o forțat pe xxxxx din locuința ultimei amplasată în xxxxx și opunând rezistență fizică activă concubinului ei xxxxx și fiicei acesteia xxxxx, au răpit-o urcând-o într-un automobil necunoscut, ducând-o la domiciliul lui xxxxx.

Acțiunile inculpatului Ciobanu Veaceslav au fost calificate în baza art. 164 alin (2) lit. e) Cod penal, adică răpirea unei persoane, comisă de două persoane.

Tot el, la 06.04.2014, aproximativ la orele 03:40, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând de comun acord cu Pădureț Nicolai și urmărind scopul satisfacerii poftelor sale sexuale, aflându-se în domiciliul lui xxxxx, prin constrângere fizică și psihică, amenințându-o cu maltratarea membrilor familiei ei precum și cu violul fiicelor ei minore, a întreținut cu xxxxx un raport sexual forțat contrar voinței ei.

Acțiunile inculpatului Ciobanu Veaceslav au fost încadrate în baza art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, acțiune săvârșită de două persoane.

Tot el, continuându-și acțiunile sale criminale, acționând de comun acord cu Pădureț Nicolai, urmărind scopul satisfacerii poftelor sexuale în formă perversă, la 06.04.2014, aproximativ la orele 04:00, fiind în domiciliul lui xxxxx, prin constrângere psihică și fizică a acesteia, prin aceeași metodă amenințându-o cu maltratarea membrilor familiei ei precum și cu violul fiicelor ei minore, și-a satisfăcut contrar voinței xxxxx, pofta sexuală în formă perversă,

fapt ce a dus la dereglări psihice și psihologice considerabile a părții vătămate xxxxx, astfel provocând urmări grave pentru aceasta.

Acțiunile inculpatului Ciobanu Veaceslav au fost încadrate în baza art. 172 alin (3) lit. e) Cod penal, după indicii calificativi - satisfacerea poftelor sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a-și exprima voința, săvârșite de două persoane, acțiuni care au provocat urmări grave pentru victimă.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Procuror, prin care a solicitat casarea sentinței și rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care Ciobanu Veaceslav să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor incriminate cu stabilirea pedepselor după cum urmează:

- în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, închisoare pe un termen de 3 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani;

- în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, închisoare pe un termen de 2 ani;

- în baza art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal, închisoare pe un termen de 6 ani;

- în baza art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, închisoare pe un termen de 7 ani;

- în baza art. 172 alin. (3) lit. e) Cod penal, închisoare pe un termen de 10 ani;

- în conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial, a-i stabili pedeapsa definitivă de 20 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani, și cu încasarea de la inculpatul Ciobanu Veaceslav a cheltuielilor de judecată în mărime de 2045 lei, suportate pentru efectuare expertizelor judiciare.

În motivarea apelului partea acuzării a menționat că:

- cu referire la achitarea lui Ciobanu Veaceslav în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, acuzarea corect a solicitat pedeapsa pe care o consideră echitabilă și proporțională faptelor comise menționează asupra tuturor argumentelor în acest sens. Instanța recalificând acțiunile inculpatului Ciobanu Veaceslav din art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, în art. 190 alin. (1) Cod penal, a recunoscut baza faptică a acțiunilor infracționale comise de inculpat în privința părții vătămate Malai Cristian, care a declarat, că prejudiciul cauzat este unul considerabil.

- la baza achitării lui Ciobanu Veaceslav pe acest capăt de acuzare, instanța a luat declarațiile inculpatului, pe care însăși în descriptivul său le stabilește a fi unele critice și neveridice. De asemenea instanța a indicat, că deși a existat elementul înșelăciunii lui Malai Cristian pentru dobândirea ilicită de profituri de către inculpatul Ciobanu Veaceslav, ultimul a rambursat

contracostul telefonului. Acest fapt este unul ambiguu în sensul relatat de către instanță, deoarece Ciobanu Veaceslav a manifestat dorința rambursării prejudiciului doar atunci când cauza deja se afla pe rol în instanța de judecată și acest fapt nu-l absolvă de pedeapsă penală pe care Ciobanu Veaceslav urma să o poarte în cazul condamnării sale în baza prevederilor art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal;

- versiunea inculpatului Ciobanu Veaceslav precum, că acesta împreună cu Malai Cristian au cheltuit banii obținuți pentru realizarea telefonului mobil, a fost absolut combătută prin probele acumulate în cadrul urmăririi penale prin declarațiile părții vătămate, prin declarațiile martorilor audiați, aceasta fiind combătută și în cadrul judecării cauzei în instanța de judecată, partea vătămată Malai Cristian fiind audiat sub jurământ în ședința judiciară, la declarațiile cărui, nici inculpatul și nici avocatul acestuia nu au adresat careva întrebări pentru a dezminți poziția sa în caz dacă se considera calomniat;

- partea acuzării a considerat neîntemeiată respingerea solicitării procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 2045 lei pentru efectuarea expertizelor în cadrul urmăririi penale, întrucât instanța nu a adus nici un argument în ceea ce ține, că plata cheltuielilor judiciare ar influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lui. Cât ține de argumentul instanței referitor la obligația pozitivă a statului de a colecta probe necesare în vederea constatării faptei penale, identificării făptuitorului, și implicit asumarea cheltuielilor aferent procesului, în cazul dat a cheltuielilor pentru efectuarea expertizelor psihiatrice și medico-legale, îl consideră total contrar legii și neîntemeiat, coroborând dispozițiile art. 227 alin. (2) pct. 1) și art. 229 Cod de procedură penală, acestea prevăd expres, că cheltuielile judiciare pot fi încasate de la inculpat, mai ales în cazul unei sentințe de condamnare;

3.2. Avocatul Poiată Boris în numele inculpatului Ciobanu Veaceslav, a solicitat casarea sentinței cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă eliberarea de răspundere penală a lui Ciobanu Veaceslav pe art. 179 alin. (2) Cod penal în baza Legii nr.210 din 29 iulie 2016, privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, pe celelalte capete de învinuire, urmând a fi pronunțată o sentință de achitare din motivul lipsei elementelor constitutive ale infracțiunii.

În motivarea apelului, avocatul a menționat că:

- învinuirea adusă lui Ciobanu Veaceslav nu este bazată pe probe care ar confirma vinovăția acestuia, astfel instanța de fond contrar prevederilor art. 8 alin. (3) și 398 Cod de procedură penală a pronunțat o sentință de condamnare contrar probelor anexate la cauza penală;

- instanța de fond nici pe un capăt de învinuire nu a determinat acțiunile inculpatului și coparticiparea altor persoane și determinarea acțiunilor fiecăruia ca aspect al laturii obiective;

- instanța eronat a analizat declarațiile martorilor menționați în ședință, menționând și extrăgând din contextul lor numai circumstanțele ce țin de

poziția părții acuzării și invers, n-a coroborat nici o probă ce ține de poziția părții apărării;

- referitor la comiterea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal, instanța nu a apreciat corespunzător declarațiile inculpatului;

- pe parcursul examinării s-a stabilit că învinuirea lui Ciobanu Veaceslav în baza art. 171 alin. (2) lit. e) și 172 alin. (3) lit. e) Cod penal, nu este bazată pe probe directe, ce ar confirma vinovăția acestuia, iar potrivit art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală.

- ce ține de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, inculpatul a recunoscut fapta, se căiește și la discreția instanței e posibil aplicarea prevederilor Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

3.3. Ulterior, avocatul Poiată Boris în numele inculpatului a înaintat cerere de apel suplimentară, prin care a solicitat casarea sentinței cu remiterea cauzei penale la o nouă rejudecare.

În motivarea apelului a menționat că:

- motiv pentru depunerea cererii de apel suplimentare a servit apariția unor abateri de procedură pe parcursul examinării cauzei penale cât și cererea de apel depusă de acuzatorul de stat;

- prin sentința judecătorei Anenii Noi în componența Președintelui ședinței de judecată, judecător Maria Chiperi, xxxxx a fost condamnat în baza art. 149 alin. (1) Cod penal. Victima infracțiunii este xxxxx, iar xxxxx cât și xxxxx sunt recunoscuți părți vătămate pe cauza penală pe care a fost condamnat Ciobanu Veaceslav. Președintele ședinței a fost judecătorul Maria Chiperi, iar conform art. 81 alin. (1) Cod de procedură penală, succesori al părții vătămate sau al părții civile nu poate fi recunoscut ruda ei apropiată căreia i se incubă cauzarea de prejudiciu material, fizic sau moral părții vătămate, iar xxxxx care a comis omorul lui xxxxx a fost recunoscut de instanță succesori al părții vătămate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2019, au fost admise apelurile, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod procedură penală, prin care:

Ciobanu Veaceslav a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Ciobanu Veaceslav a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 1 (unu) an închisoare.

Ciobanu Veaceslav a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 6 (șase) ani închisoare.

Ciobanu Veaceslav a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute art. 171 alin. (2) lit. e) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 7 (șapte) ani închisoare.

Ciobanu Veaceslav a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (3) lit. e) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 11 (unsprezece) ani închisoare.

În baza art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial a pedepselor stabilite, lui Ciobanu Veaceslav i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 15 (cincisprezece) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Solicitarea procurorului privind încasarea de la Ciobanu Veaceslav, în beneficiul statului, a cheltuielilor de judecată în mărime de 2045 (două mii patruzeci și cinci) lei, a fost respinsă ca fiind nefondată.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, prima instanță a reținut doar în ce se învinuiește inculpatul, fără a constata fapta pe care a săvârșit-o, în partea ce vizează escrocheria incriminată, astfel instanța de apel a reținut, că Ciobanu Veaceslav, prin rechizitoriu este învinuit că în una din zilele lunii februarie 2014, în timpul zilei, ora nu a fost posibil de stabilit, aflându-se în centru or. Anenii Noi și urmărind scopul profitului ilicit de bunuri, prin înșelăciune și abuz de încredere l-a convins pe Malai Cristian să procure în credit pe numele său, de la magazinele specializate SA „Orange” un telefon mobil de model „Nokia Lumia” asigurându-l, că ulterior toate cheltuielile le v-a suporta personal, astfel în continuare s-a eschivat de la achitarea ratelor creditare, cauzându-i lui Cristian Malai un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 3781 lei.

Aceste acțiunile ale inculpatului Ciobanu Veaceslav au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, după indicii calificativi: *„Escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile”.*

De asemenea, instanța de apel a constatat în fapt că:

Ciobanu Veaceslav, la 06.04.2014, aproximativ la 03:00, acționând de comun acord cu Pădureț Nicolai, s-au deplasat în xxxxx, urmărind scopul pătrunderii și rămânerii ilegale în domiciliul lui xxxxx, sub pretextul reglării unor neînțelegeri apărute cu acesta în timpul zilei de 05.04.2014, fără consimțământul stăpânului, aplicând violență activă asupra acestuia și a membrilor familiei lui, au intrat abuziv în locuință și la somația insistentă a lui xxxxx și a celorlalți membri de familie de a o părăsi, ultimul amenințându-i cu răfuială fizică a refuzat.

Tot el, la 06.04.2014, aproximativ la orele 03:15, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând în urma unei înțelegeri prealabile cu Pădureț Nicolai, au scos-o forțat pe xxxxx din locuința ultimei amplasată în xxxxx și opunând rezistență fizică activă concubinului ei xxxxx și fiicei acesteia

xxxxx, au răpit-o urcând-o într-un automobil necunoscut, ducând-o la domiciliul lui xxxxx.

Tot el, la 06.04.2014, aproximativ la orele 03:40, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând de comun acord cu Pădureț Nicolai și urmărind scopul satisfacerii poftei sale sexuale, aflându-se în domiciliul lui xxxxx, prin constrângere fizică și psihică, amenințând-o cu maltratarea membrilor familiei ei precum și cu violul fiicelor ei minore, a întreținut cu xxxxx un raport sexual forțat contrar voinței ei.

Tot el, continuându-și acțiunile sale criminale, acționând de comun acord cu Pădureț Nicolai, urmărind scopul satisfacerii poftei sexuale în formă perversă, la 06.04.2014, aproximativ la orele 04:00, fiind în domiciliul lui xxxxx, prin constrângere psihică și fizică a acesteia, prin aceeași metodă amenințând-o cu maltratarea membrilor familiei ei precum și cu violul fiicelor ei minore, și-a satisfăcut contrar voinței xxxxx, pofta sexuală în formă perversă, fapt ce a dus la dereglări psihice și psihologice considerabile a părții vătămate xxxxx, astfel provocând urmări grave pentru aceasta.

4.2. Cu referire la infracțiunea de escrocherie incriminată inculpatului, instanța de apel a menționat, că prin Legea nr. 179/26.07.2018, pentru modificarea unor acte legislative, publicată în Monitorul Oficial al R. Moldova, 309-320/498, 17.08.2018, la articolul 190 Cod penal al RM, în dispoziția alineatului (1), textul „înșelăciune sau abuz de încredere” s-a substituit cu textul „inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile”, iar în dispoziția alineatului (2), litera c) s-a exclus.

Având în susținere prevederile art. 10¹, 113 Cod penal și art. 325 Cod de procedură penală, instanța de apel a considerat că învinuirea adusă lui Ciobanu Veaceslav urmează a fi modificată potrivit prevederilor legale în vigoare, la momentul judecării cauzei și anume, conform prevederilor art. 190 alin. (1) Cod penal.

În continuare instanța de apel a reținut că escrocheria imputată inculpatului nu a fost probată nici la etapa judecării cauzei în fond și nici la etapa judecării cauzei în ordine a de apel. Or, din declarațiile inculpatului și ale părții vătămate Malai Cristian nu rezultă existența faptei infracțiuni de escrocherie.

Instanța de apel a remarcat, că potrivit concluziei de învinuire, lui Ciobanu Veaceslav i se impută comiterea (în luna februarie 2014) a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal – *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cauzată de daune în proporții considerabile*, iar prin sentință prima instanță l-a achitat de

sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii alin. (1) art. 190 Cod penal, fără a-și motiva soluția.

Instanța de apel a notat, că după pronunțarea sentinței, lit. c) a articolului 190 alin. (2) Cod penal a fost exclusă prin Legea nr. 179 din 26.07.2018, în vigoare 17.08.2018/MO nr. 309-320/498. Or, la data examinării apelului și pronunțării prezentei decizii în ordine de apel, la învinuirea adusă inculpatului, formal rămân prezenți numai indicii prevăzuți la alineatul 1 al art. 190 Cod penal.

În concluzie instanța de apel a remarcat că în acțiunile inculpatului Ciobanu Veaceslav nu sunt prezente semnele componenței infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, or învinuirea adusă inculpatului nu este justificată și demonstrată prin probe incontestabile și nu este confirmat faptul că inculpatul Ciobanu Veaceslav prin acțiunile sale a urmărit scopul profitului ilicit de bunuri, cauzându-i lui Cristian Malai un prejudiciu material.

4.3. Cu referire la învinuirea adusă inculpatului Ciobanu Veaceslav în baza art. 179 alin. (2), art. 164 alin. (2) lit. e), art. 171 alin. (2) lit. c), art. 172 alin. (3) lit. e) Cod penal, instanța de apel a stabilit fără dubii că vinovăția inculpatului a fost probată prin declarațiile succesoriului părții vătămate xxxxx, declarațiile martorilor xxxxx.

De asemenea, potrivit deciziei vinovăția inculpatului Ciobanu Veaceslav a fost dovedită prin sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale cum ar fi, ordonanța de pornire a urmăririi penale din 16 mai 2014, conform elementelor infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal (f.d. 1); ordonanța de pornire a urmăririi penale din 06 octombrie 2014, conform elementelor infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal (f.d. 22); ordonanța de pornire a urmăririi penale din 15 octombrie 2014 conform elementelor infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal (f.d. 25); ordonanța de disjungere a cauzei penale din 21 noiembrie 2014 în privința învinuitului Pădureț Nicolai (f.d. 26); procesul-verbal de consemnare a plângerii verbale din 08 aprilie 2014, de către xxxxx (f.d. 27); raport de expertiză medico-legală nr. 119 din 08 aprilie 2014 efectuată în privința lui xxxxx (f.d. 48); ordonanța de recunoaștere în calitate de parte vătămată xxxxx din 04 iunie 2014, (f.d. 50); procesul-verbal de confruntare efectuată între xxxxx și Ciobanu Veaceslav la data de 15 iulie 2014 (f.d. 82); procesul-verbal de prezentare a persoanei spre recunoaștere din 17 iulie 2014, din care rezultă că inculpatul a fost recunoscut de către xxxxx (f.d. 85); fototabel anexă la procesul-verbal de prezentare a persoanei spre recunoaștere din 17 iulie 2014 (f.d. 86); procesul-verbal de prezentare a persoanei spre recunoaștere din 17 iulie 2014 (f.d. 87); fototabel anexă la procesul-verbal de prezentare a persoanei spre recunoaștere din 17 iulie 2014 (f.d. 88); ordonanța de ridicare din 23 iulie 2014 a materialelor din cauza penală nr. 2014250216 (f.d. 90); procesul-verbal de ridicare a ordonanței de pornire a urmăririi penale pe cauza penală nr. 2014250216, pe o filă, copia procesului-verbal de audiere a martorului xxxxx pe o filă, copia

procesului-verbal de audiere a martorului Ciobanu Veaceslav pe o filă, copia procesului-verbal de audiere a martorului Vizdoga Viorel pe o filă (f.d. 91); ordonanța de pornire a urmăririi penale din 11 aprilie 2014 conform elementelor infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal (f.d. 92); ordonanța de ridicare din 23 iulie 2014, a materialelor din cauza penală nr. 2014250395 (f.d. 98); procesul-verbal de ridicare a procesului-verbal de percheziție din 11.07.2014 la domiciliul lui Vîzîi Sergiu pe 2 file, copia procesului-verbal de audiere a martorului Ciobanu Veaceslav din 11.07.2014 pe 2 file (f.d. 99); proces-verbal de percheziție din 11.07.2014 efectuat la domiciliul lui Vîzîi Sergiu (f.d. 100-101); ordonanța de recunoaștere în calitate de parte vătămată a lui Donciu Gheorghe din 06.10.2014 (f.d. 123); proces-verbal de reținere în privința lui Ciobanu Veaceslav din 15 iulie 2014 (f.d. 135); ordonanța de punere sub învinuire din 18 iulie 2014 în privința lui Ciobanu Veaceslav în baza art. 171 alin. (2) lit. c) și 172 alin. (2) lit. c) Cod penal (f.d. 152); Revendicare a DEEO a MAI RM prin care se confirmă că inculpatul Ciobanu Veaceslav anterior nu a fost tras la răspunderea penală (f.d. 152); raportul de expertiză psihiatrico-psihologică legală ambulatorie nr. 829a-2014 efectuată în privința inculpatului Ciobanu Veaceslav din care reiese că acesta la momentul comiterii infracțiunii era responsabil (f.d. 190-191); raportul de expertiză psihiatrico-psihologică legală ambulatorie nr. 815a-2014 din 31 octombrie 2014 efectuată în privința lui xxxxx, din care rezultă, că în rezultatul violului aceasta a suportat o stare de stres posttraumatic manifestat printr-un episod depresiv moderat, care persist și momentul expertizării. din care considerente ea necesită consilierea psihoterapeutului (f.d. 193-194).

4.4. Stabilind indubitabil vinovăția inculpatului Ciobanu Veaceslav în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 179 alin. (2), art. 164 alin. (2) lit. e), art. 171 alin. (2) lit. c), art. 172 alin. (3) lit. e), art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal în urma analizării materialului probatoriu în conformitate cu prevederile art. 101 Cod penal, instanța de apel a respins argumentele apărătorului expuse în cererile de apel în partea în care a invocat că probele din dosar nu au fost apreciate corespunzător și nu indică la vinovăția inculpatului.

În acest context instanța de apel a notat, că din probele administrate s-a stabilit, că inculpatul a acționat cu intenție directă la comiterea infracțiunilor incriminate, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al faptelor sale, prevăzând urmările, dorind și admițând conștient consecințele acțiunilor sale, a pătruns și rămas ilegal în domiciliul lui xxxxx fără consimțământul acestuia și refuzând de a-l părăsi la cererea lui, aplicând violența și amenințându-l cu aplicarea ei.

La fel, prin probele administrate în cadrul cercetării judecătorești s-a confirmat că inculpatul Ciobanu Veaceslav a acționat concomitent cu intenție directă, atunci când au scos forțat partea vătămată xxxxx din locuința sa, pe timp de noapte, urcând-o într-un automobil necunoscut și au dus-o la domiciliul lui xxxxx, unde aceasta s-a aflat până dimineața a doua zi.

De asemenea, inculpatul Ciobanu Veaceslav a acționat cu intenție directă, și atunci când a întreținut cu ea un raport sexual și în formă perversă prin constrângere fizică și psihică, contrar voinței ei, amenințând-o cu maltratarea membrilor familiei și violul fiicelor ei minore, aceste circumstanțe au fost probate prin declarațiile părții vătămate xxxxx date la urmărirea penală, confirmate prin raportul de expertiză medico-legală nr. 119, care coincid cu procesul-verbal de confruntare din 15.07.2014, efectuată între partea vătămată xxxxx și inculpatul Ciobanu Veaceslav, procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere din 17.07.2014, partea vătămată xxxxx și martorul xxxxx direct au indicat și recunoscut inculpatul dintre cele cinci persoane și raportului de expertiză psihiatrico-legală nr. 815-a din 2014, din care rezultă, că xxxxx a dat declarații veridice, fără a fi prezente careva temeieri dubioase.

Astfel se atestă legătura cauzală dintre declarațiile date de xxxxx și starea acesteia la momentul efectuării expertizei, conform căreia, în rezultatul violului aceasta a suportat o stare de stres posttraumatic manifestat printr-un epizod depresiv moderat, care persistă și la momentul expertizării, din care considerent ea necesită consilierea psihoterapeutului.

Concluzia comisiei de experți se confirmă prin declarațiile atât ale succesului părții vătămate xxxxx, martorilor xxxxx, cât și a martorului xxxxx, care au indicat, că anume după comiterea violului xxxxx a început să folosească băuturi alcoolice abuziv, s-au început certuri în familie, grija față de copiii minori s-a diminuat și plecările de acasă au devenit regulate.

Deși inculpatul Ciobanu Veaceslav a susținut că nu a comis infracțiunile imputate, la efectuarea procesului de confruntare la urmărirea penală cu partea vătămată xxxxx, acesteia nu i-a pus nici o întrebare privitor la învinuirea sa, de comiterea violului.

La fel, instanța de apel a sesizat că declarațiile inculpatului Ciobanu Veaceslav date la urmărirea penală sunt în divergență cu cele date în cadrul ședinței de judecată în latura ce ține de faptul, că a doua zi xxxxx a fost căutată doar de Pădureț Nicolae. Pe când conform procesului-verbal de audiere a martorului din 26 iunie 2014 (f.d. 94-95), acesta împreună cu Pădureț Nicolae și încă cu 2 persoane s-au deplasat la domiciliul lui xxxxx, unde o căutau pe xxxxx, pentru a o aduce acasă. Inculpatul nu a putut explica și faptul necesității căutării acesteia, dacă nu a comis nici o acțiune ilegală, în privința lui xxxxx.

A mai reținut instanța de apel, că inculpatul Ciobanu Veaceslav a recunoscut doar parțial infracțiunea imputată prevăzută de art. 179 alin. (2) Cod penal, în partea ce ține de faptul că a intrat doar în gospodăria succesului părții vătămate xxxxx cu care a discutat lângă pragul ușii, însă s-a demonstrat cu certitudine faptul, că acesta a intrat în domiciliul părții vătămate xxxxx, a amenințat persoanele care se aflau în casă - fapt care nu a fost combătut de către inculpat, nici într-un mod.

Instanța de apel a respins solicitarea apărării cu privire la aplicarea actului de amnistie în privința lui Ciobanu Veaceslav pe episodul ce vizează infracțiunea prevăzută de art. 179 alin. (2) Cod penal, or inculpatul nu a

recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și anume, nu a recunoscut faptul a intrat în casă, precum au declarat martorii, prin urmare aceste circumstanțe indică la lipsa căinței active, care potrivit Legii nr. 210 privind amnistia este o condiție obligatorie.

La fel, au fost apreciate critic argumentele apărării în partea în care s-a invocat că partea vătămată nu a fost răpită, deoarece ea singură s-a cerut să plece, or aceste motive se combat prin probele acumulate și cercetate în instanța de judecată și anume, declarațiile date de xxxxx, succesorul părții vătămate xxxxx și martorii minori xxxxx, care au declarat atât la urmărirea penală cât în ședința de judecată că Pădureț Nicolae intenționa de mai multe ori s-o scoată din casă pe xxxxx, luând-o de mână, însă xxxxx de fiecare dată se implica și xxxxx revenea în casă. Iar, în acel răstimp, xxxxx era ținut de inculpat, amenințat - pentru a nu le împiedica în realizarea acțiunilor ilegale.

Totodată, a fost amenințată și xxxxx, de faptul implicării sale de a o întoarce în casă pe mama sa, în timp cât Pădureț Nicolae o scotea de fiecare dată pe partea vătămată de mână, afară. Partea vătămată xxxxx a fost scoasă din casă în haine de noapte, așezată în automobil și dusă în xxxxx.

Au fost respinse ca neîntemeiate și argumentele apărătorului expuse în cererea de apel suplimentar, or instanța de apel nu a identificat careva temeuri prevăzute de Codul de procedură penală, în vederea remiterii cauzei la rejudecare.

Instanța de apel nu a identificat temeuri de incompatibilitate a judecătorilor care au examinat cauza penală în prima instanță.

4.5. La capitolul individualizării pedepsei penale instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, menționând că inculpatul se caracterizează satisfăcător, are un comportament negativ în societate, consumă băuturi alcoolice și substanțe narcotice, comportamentul acestuia în timpul și după săvârșirea infracțiunilor, având un comportament indiferent, fără antecedente penale.

Potrivit raportului de expertiză psihiatrico-psihologică legală ambulatorie efectuată în privința inculpatului, acesta este autoritar și are tendința de a se auto confirma prin caracterul său nesupus, prin agresivitate și demonstrativitate, este dispus spre minciună, nesinceritate, având tendința să voaleze esența personalității sale.

A menționat instanța de apel, că în privința inculpatului nu au fost identificate circumstanțe atenuante, iar conform art. 77 Cod penal, drept circumstanță ce ar agrava răspunderea penală a inculpatului se reține provocarea prin infracțiune a unor urmări grave.

În concluzie instanța de apel a menționat, că scopul pedepsei penale poate fi atins doar prin izolarea inculpatului Ciobanu Veaceslav de societate, stabilindu-i pedeapsă sub formă de închisoare, reieșind din gravitatea infracțiunilor pe care le-a comis acesta.

4.6. Cerința acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului Ciobanu Veaceslav a cheltuielilor judiciare în sumă de 2045 lei, a fost respinsă

ca neîntemeiată de către instanța de apel, menționând că cheltuielile indicate de procuror nu sunt prevăzute în art. 227 Cod de procedură penală.

5. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea totală a acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

5.1. În argumentarea recursului acuzatorul de stat menționează, că decizia instanței de apel prin care a fost achitat inculpatul Ciobanu Veaceslav în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, este neîntemeiată și pasibilă casării, deoarece, instanța de apel a depășit limitele prevăzute de art. 325 Cod de procedură penală, deoarece l-a achitat pe Ciobanu Veaceslav de comiterea unei infracțiuni de care nu a fost învinuit, or conform rechizitoriului lui i-a fost înaintată învinuirea faptei prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Totodată, acuzatorul de stat critică decizia instanței de apel și sub aspectul achitării inculpatului pe acest capăt de învinuire, considerând că probele administrate la dosar confirmă pe deplin vinovăția acestuia.

6. Avocatul Poiată Boris în numele inculpatului, a declarat recurs nemotivat solicitând casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare.

6.1. Ulterior, avocatul Poiată Boris în numele inculpatului Ciobanu Veaceslav a depus recurs motivat, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 16) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.2. În argumentarea recursului apărarea menționează, că instanțele de fond nici pe un capăt de învinuire nu a determinat rolul inculpatului și coparticiparea altor persoane și determinarea acțiunilor fiecăruia ca aspect al laturii obiective. Instanțele eronat au analizat declarațiile martorilor, menționând și extrăgând din contextul lor numai circumstanțele ce țin de poziția părții acuzării și invers, nu a coroborat nici o probă ce ține de poziția părții apărării.

Consideră că concluziile despre vinovăția lui Ciobanu Veaceslav sunt întemeiate numai pe presupuneri, instanțele au admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanțelor.

Relevă apărarea, că învinuirea lui Ciobanu Veaceslav în baza art. 171 alin. (2) lit. e) și 172 alin. (3) lit. e) Cod penal, nu este bazată pe probe directe, ce ar confirma vinovăția acestuia, iar potrivit art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală în coroborare cu art. 398 Cod de procedură penală, o sentință de condamnare se poate adopta numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblu de probe exacte, cercetate de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate în modul corespunzător. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpaților.

Ce ține de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal inculpatul a recunoscut culpa, se căiește și la discreția instanței e posibil aplicarea prevederilor Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Mai susține recurentul, că prin sentința judecătorei Anenii Noi în componența Președintelui ședinței de judecată, judecător Maria Chiperi, xxxxx a fost condamnat în baza art. 149 alin. (1) Cod penal. Victima infracțiunii este xxxxx, totodată xxxxx cât și xxxxx sunt recunoscuți părți vătămate pe cauza penală pe care a fost condamnat Ciobanu Veaceslav. Președintele ședinței a fost judecătorul Maria Chiperi, iar conform art. 81 alin. (1) Cod de procedură penală, succesori al părții vătămate sau al părții civile nu poate fi recunoscut ruda ei apropiată căreia i se incubă cauzarea de prejudiciu material, fizic sau moral părții vătămate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursurilor declarate, se constată că, titularii cererilor de recurs critică decizia instanței de apel sub aspectul temeiurilor de casare prevăzute în pct. 6), 16) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când:

6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;*

16) *norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.*

Analizând argumentele recursului ordinar declarat de către partea acuzării, prin care se susține că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor

argumentelor invocate în apelul acuzării și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de recurs atestă că deși titularul cererii de recurs solicită casarea totală a deciziei recurate, motivele recursului se focusează doar pe dezacordul cu soluția de achitare a inculpatului Ciobanu Veaceslav de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal.

Sub acest aspect Colegiul penal menționează, că instanța de apel a sesizat faptul, că potrivit învinuirii înaintate lui Ciobanu Veaceslav i-a fost imputată săvârșirea (în luna februarie 2014) a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal – *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cauzată de daune în proporții considerabile*, însă având în vedere că după pronunțarea sentinței a intervenit o situație favorabilă inculpatului, din motiv că lit. c) a articolului 190 alin. (2) Cod penal a fost exclusă prin Legea nr. 179 din 26.07.2018, în vigoare 17.08.2018/MO nr. 309-320/498, instanța de apel a reținut că la data examinării apelului, din învinuirea adusă inculpatului, formal au rămas numai indicii prevăzuți la alin. (1) al art. 190 Cod penal.

În astfel de circumstanțe, Colegiul penal consideră că argumentele acuzării cu referire la faptul, că instanța de apel a depășit limitele prevăzute de art. 325 Cod de procedură penală, deoarece l-a achitat pe Ciobanu Veaceslav de comiterea unei infracțiuni de care nu a fost învinuit, nu pot servi temei de implicare a instanței de recurs în soluția respectivă, or, prin prisma prevederilor art. 432 alin. (4) Cod de procedură penală, la examinarea admisibilității în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, Completul de judecată ține cont de circumstanțele dacă temeiurile invocate în recurs se încadrează în cele prescrise de lege, dacă se întrevide încălcarea gravă a drepturilor persoanei, și *dacă cauza prezintă un interes deosebit pentru jurisprudență*, aspecte care în prezenta speță nu au fost întrunite.

În ceea ce privește recursul declarat de către partea apărării, Colegiul penal atestă că deși titularul cererii de recurs invocă formal temeiurile de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 16) Cod de procedură penală, în motivarea recursului nu a specificat la vreun temei concret pentru declararea recursului din cele cinci prevăzute exhaustiv în punctul 6) al normei indicate, și nici nu a adus exemple din practica judiciară întru confirmarea temeiului de casare prevăzut la pct. 16) al aceleiași norme.

Astfel, instanța de recurs constată că în esență, argumentele recursului apărării se concentrează pe dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele de fond la constatarea vinovăției inculpatului Ciobanu Veaceslav.

Având în vedere că partea acuzării critică probele pe marginea soluției de achitare a inculpatului Ciobanu Veaceslav de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, iar apărarea susține că Ciobanu Veaceslav greșit a fost condamnat în baza art. 179 alin. (2), art. 164

alin. (2) lit. e), art. 171 alin. (2) lit. c) și art. 172 alin. (3) lit. e) Cod penal, instanța de recurs ține să accentueze, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatei conform învinuirii incriminate.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală semnalizate de către recurenți, Colegiul penal constată, că aceste erori de drept nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

În acest sens Colegiul penal atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind recunoașterea vinovăției lui Ciobanu Veaceslav de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 179 alin. (2), art. 164 alin. (2) lit. e), art. 171 alin. (2) lit. c) și art. 172 alin. (3) lit. e) Cod penal, precum și corect a dispus achitarea acestuia de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal.

Totodată Colegiul penal conchide, că instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate celor în favoarea condamnării inculpatului Ciobanu Veaceslav, așa cum susține apărarea, însă le-a analizat în

ansamblul lor prin coroborare, corect ajungând la concluzia că ele sunt suficiente pentru a fundamenta o acuzație penală în privința acestuia.

Așa fiind, Colegiul penal conchide că în speță nu a fost admisă o eroare gravă de fapt, deoarece pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Colegiul penal constată, că apărarea nu a motivat recursul sub acest aspect de drept invocat, limitându-se la critici privind aprecierea probelor, și totodată instanța de recurs ordinar consideră, că în cadrul examinării prezentei cauze, o atare eroare nu a fost comisă.

De asemenea instanța de recurs consideră că poate constitui temei de admitere a recursului apărării, nici faptul că judecătorul Maria Chiperi, care a participat la examinarea prezentei cauze penale în prima instanță, a pronunțat și sentința de condamnare în privința lui xxxxx în baza art. 149 alin. (1) Cod penal, ultimul în prezenta cauză penală fiind recunoscut ca succesori al părții vătămate xxxxx. Or, la acest aspect instanța de apel corect a specificat, că motivele invocate prin prisma prevederilor art. 33 alin. (2) pct. 6) Cod de procedură penală, nu constituie circumstanțe care pun la îndoială rezonabilă imparțialitatea judecătorului și nu pot servi temei de casare a sentinței.

Cu referire la solicitarea apărării privind aplicarea actului de amnistie în privința lui Ciobanu Veaceslav pe episodul ce vizează infracțiunea prevăzută de art. 179 alin. (2) Cod penal, Colegiul penal consideră că instanța de apel corect a sesizat, că inculpatul nu a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și anume, nu a recunoscut faptul că a intrat în casă, precum au declarat martorii, prin urmare aceste circumstanțe indică la lipsa căinței active, care potrivit Legii nr. 210 privind amnistia este o condiție obligatorie.

Subsidiar instanța de recurs notează și faptul, că argumentele aduse în recursuri de către titularii acestora, preponderent au fost invocate și la etapa judecării cauzei în ordine de apel, iar instanța de apel a motivat detaliat compartimentul dat, nefiind necesară reiterarea aceluiași motive cu care instanța de recurs este pe deplin solidară.

Or, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*Helle împotriva Finlandei, hotărârea din 19 decembrie 1997, § 60*).

Deși art. 6 alin. 1 CEDO, obligă instanțele să își motiveze hotărârile, el nu poate fi înțeles în sensul că impune un răspuns amănunțit pentru fiecare argument (*Van de Hurk, împotriva Olandei, hotărârea din 19 aprilie 1994, § 61*).

Distinct de cele menționate mai sus, Colegiul penal constată că avocatul Poiată Boris în numele inculpatului Ciobanu Veaceslav a invocat în recurs și temeiul prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 16) Cod de procedură penală, însă fără a specifica în conținutul recursului care normă de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție în cauze similare.

Acest temei de casare este îndreptat spre unificarea practicii judiciare, iar la invocarea temeiului respectiv de drept, sarcina probațiunii îi revine recurentului, care prin exemple elocvente cu referire la cauze concrete, trebuie să demonstreze faptul că instanța de recurs în cauze similare, anterior a adoptat soluții contradictorii cu cele reținute în speța în cauză.

La cazul din speță, recursul nu este motivat sub aspectul temeiului de casare invocat, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica. Ori, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Astfel, Colegiul penal constată că la judecarea apelurilor, instanța de apel a respectat prevederile art. art. 414-419 Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Având în vedere cele relatate, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate în speță, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Andronic Natalia și de către avocatul Poiată Boris în numele inculpatului Ciobanu Veaceslav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2019, în cauza penală în privința lui **Ciobanu Veaceslav xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **24 decembrie 2020.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor